

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς ἀσεβείας καθεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀθλοφόρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόθεν, ἐδέξω σοφέ, μὴ οὖν παύση δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου ἄθλησιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην περιχαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἁσμασιν.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνουτιε, τῶν προσφοιτώντων ἐκάστοτε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἄχραντε Παρθένε, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας, ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐντῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ ἀπειρόγαμος, καὶ ἄμωμος Παρθένος, ὃν Δεσπότην καὶ Κτίστην, καὶ Πλάστην τῶν ἀνθρώπων, ἐβόα πικρῶς, θρηνηδοῦσα καὶ στένουσα, Τὶ τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, ὁ ὄρῳ; ἀνυμνῶ σου τὸ μακρόθυμον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Αποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, Διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παφνούτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄσομαὶ σοὶ Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγαγες λαὸν δουλείας Αἰγυπτίων, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν».

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον ἐκτελοῦντες, τοῦ Ἀθλοφόρου ἐορτὴν, φαιδροῖς εὖφη μῶντες ἐν ἁσμασι δοξάσωμεν, τὸν τοῦτον στεφανώσαντα.

Ἐλαμψας ἐν κόσμῳ φωστῆρος δίκην, θεραπευτὰ τοῦ Ἰησοῦ, Παφνούτιε μάκαρ, διό σου τὴν πανίερον, τιμῶμεν μνήμην σήμερον.

Ἡύγασας ἐν δόγμασιν Ἱεράρχα, τὸν περιούσιον λαόν, καὶ πόμα Κυρίου, διὰ τοῦ ξίφους ἔπιες, ἀθλήσας καρτερώτατα.

Θεοτοκίον

Ὅρος ἀλατόμητόν σε Παρθένε, ἐξ οὗ λίθος ὁ Χριστός, ἀλάξευτος ὄφθη, ἐν ἁσμασι γεραίροντες, ἀξίως

μακαρίζομεν.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες Περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου».

Ἕμνοις Ἱεροῖς γεραίροντες, τὴν πανευκλεῆ τε καὶ ἱερὰν μνήμην σήμερον, ἐκτελοῦμεν τοῦ Ἀθλοφόρου, Παφνουτίου ἀγαλλόμενοι.

Τεῖχος ἀρραγὲς ἀκλόνητον, κατὰ τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ προβαλλόμεθα, τὸ πηγάζον ἐκ τῶν λειψάνων, θεῖον ἔλαιον χριόμενοι.

Σθένει τοῦ Χριστοῦ ῥωννύμενος, μέσον ἀνομούντων θεῖον νόμον ἐκήρυξας, καὶ νομίμως Μάρτυς ἀθλήσας, νίκης εἴληφας τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Φοινίξας ἐν αἵματι, τὴν ἱερὰν σου στολήν, θυσίαν εὐάρεστον, Θεῷ προσήξας σαυτόν, Παφνούτιε ἔνδοξε, ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, εὐφρανας τοὺς Ἀγγέλους, τὴ στερρὰ σου ἐνστάσει, διὸ καθικετεύων μὴ παύση, σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐπάκουσον Δέσποινα, ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δούλου σου, καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, παράσχου τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, Ῥύσαι με Θεοτόκε, τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὃν πὲρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ, διὸ ἀπαύστως κρίζομεν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Νῦν ἀγαλλόμενοι πάντες ἐορτάζομεν, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις συγχορευόντες, τὴν εὐκλεῆ τελούντές σου, μνήμην, ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Ἕπὸ τῆς ὄντως ἐδοξάσθης θείας χάριτος, καὶ μέτ' Ἀγγέλων τῷ Δεσπότη παριστάμενος, νῦν καὶ ἡμῶν μνημόνευε, Μάρτυς ἀθλοφόρε Παφνούτιε.

Τοὺς οἰκτιρμούς καὶ πόνους Μάκαρ καθυπέμεινας, ἀπτοήτω καὶ γενναίῳ τῷ φρονήματι, καὶ τοὺς στεφάνους εἴληφας, ὄντως ἐκ χειρὸς τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον

Χερουβικῶν ταγμάτων Κόρη ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκάλαις ἐποχοῦμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε ἀνύμφευτε.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοὶ δόξα σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ».

Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν, τοῦ γενναίου τὴν μνήμην, ἡλίου λαμπροτὲ ὄαν, δόξα σοὶ δόξα σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἰερωτάταις φρεσί, καὶ πισταῖς διανοίαις, τὴν μνήμην ἀνυμνοῦμεν, σοῦ Μάρτυρ ἐνδοξε, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Εἶφη καὶ θήρας καὶ πύρ, καὶ τὸν θάνατον Μάρτυρ, οὐδόλωρ ἐπτοήθηρ, κραυγάζων, Δόξα σοὶ Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτωρ ἢ κτίσιρ, προσφέρει σοὶ Παρθένε, Χαίροιρ ἢ τέξασα, Ἰησοῦν τὸν Λόγον Θεοῦ.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸρ

«Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτηρ, Ἰωνὰρ ἐν τῷ κήτει δεόμενορ, Ἐκ φθορᾶρ μὲ ρύσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Ἐκκέχυται, εἰρ τοῦ κόσμου τὰ πέρατα ἅπαντα, Ἀθλοφόρε, ἢ δοθείσά σοὶ χάριρ πανένδοξε, διὸ πίρτει πάντερ, τὸν δοτήρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Ὁ μέγιστορ, τῆρ Τριάδορ θεράπων Παφνούτιορ, ἀνεδείχθη φοβερόρ ἐναντίαιρ δυνάμεσιν, ἀπελαύνων ταύταρ, καὶ φωτίζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Ἐν θαύμασι, καὶ σημείοιρ Χριστόρ σε ἐδόξασεν ἀθλοφόρε, καὶ τοῖρ πᾶσι Παφνούτιε ἔδειξεν, Ἰατρὸν παμμάκαρ, διὰ τοῦτο τμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου Θεόνυμφε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ρυσθῆναι πάνταρ, πειρασμῶν πολυτρόπων τοῦ ὄφεωρ.

Συναξάριον

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνόρ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρορ Παφνούτιου.

Στίχοι

- Τὸν Παφνούτιον γῆρ τάφω κεκρυμμένον,
- Ἄπεικόρ ἐστι καὶ σιγῆρ κρύψαι τάφω.
- Τῇ δ' ἐνάτη δεκάτη Παφνούτιον ἐνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρορ Θεοδώρορ, τοῦ ἐν Πέργη τῆρ Παμφυλίαρ.

Στίχοι

- Κοινωνόρ ὄφθηρ, Θεόδωρε, τοῦ πάθορ,
- Τῷ καὶ παθητῷ, καὶ παθῶν ὑπερτέρω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα. ἢ Ἁγία Μάρτυρ Φιλίππα, ἢ μήτηρ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρορ, ζῖφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Φιλῶ Φιλίππαν, ὡρ ἀθλητοῦ μητέρα,
- Φιλῶ Φιλίππαν, ὡρ ἀθλοῦσαν ἐκ ζῖφορ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Σωκράτηρ καὶ Διονύσιορ, λόγγη τρωθέντερ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Ἐνυξε λόγγη νεκρὸν Ὑψίστου πάλαι,
- Νύττει δὲ καὶ νὺν Μάρτυραρ ζῶνταρ δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Πισιδίαρ τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- Ὁ Γεώργιορ, ὡρ γεώργιον μέγα,
- Ἐχων ἀπῆλθεν εἶδορ ἀρετῆρ ἅπαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοιρ Πατρός ἡμῶν Τρύφωνορ Ἀρχιεπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως. Τελείται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Στίχοι

- Θεὸν ποθήσας ὁ τρυφὴν μισῶν Τρύφων,
- Θεοῦ παρέστη τῷ κατοικητηρίῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελῶν, οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ».

Ῥάβδος δυνάμεως πιστοῖς, κατὰ τῶν δαιμόνων ἐδόθη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορός, πάσιν ἴασιν νέμουσα ἄφθονον, τοῖς βοῶσι Παφνούτιε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ γηγενεῖς, τὴν πανευκλεή σου ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, Ἀθλοφόρε Κυρίῳ κραυγάζομεν, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ Ἐκκλησία νῦν Χριστοῦ ὥσπερ θησαυρὸν κεκτημένη, τὴν τῶν λειψάνων σου σορὸν, γηθομένη κραυγάζει Παφνούτιε, Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Τὴν ἀπορρήτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς Ὁμιλήσαντα, οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Κυρίου εὐλογημένην.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὄραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Φωτοφανῆς ἀστράπτει νῦν ἡμέρα, ἡ φαιδρὰ ἑορτὴ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ ὑπέρλαμπρος, ἦν πάντες πόθῳ, ἐκτελοῦντες βοῶμεν, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς Παμμάκαρ ἠγωνίσω, ἐν σταδίῳ ἐστῶς, καὶ νίκης τρόπαια ἀπέλαβες, Χριστῷ ἀπαύστως, μελωδῶν τῷ Δεσπότη, καὶ τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἀληθῶς ὠραῖος ἀνεδείχθης, ἐν ἀγῶσι πολλοῖς Ἱερομάρτυς, στολὴν Ἱεράν, τῷ αἵματί σου, στολισθεῖς φοινηθεῖσαν, καὶ στέφος παρὰ Θεοῦ, λαβὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὴν ἐν γαστρὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν ἡμῖν τοῖς φθονηθείσιν, ἐχθρῷ πονηρῷ, Χριστὸν τὸν μόνον, Λυτρωτὴν καὶ Σωτήρα, τὴν μόνην Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Τὴν ἄφθονον χάριν χορηγεῖς ἀήττητε, Ἀθλοφόρε παναοίδιμε, πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσι, τῷ θείῳ σου τεμένει καὶ μέλπουσιν, ἐν ὕμνοις τὸν Σωτήρα καὶ Κύριον, καὶ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Ἦλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς τὸν Κύριον, ἐκδυσώπει ἐν τῇ μνήμῃ σου, πᾶσί τε Μάρτυς Ὁρξοδόξοις, τοῖς πίστει πανταχόθεν προστρέχουσι, τὴν θεῖαν σου τελέσαι πανήγυριν, ταῖς πᾶν, ἱερίοις μεσιτεῖαις σου.

Κατεύνασον Μάρτυς σαῖς εὐχαῖς τὸν τάραχον, Ἐκκλησίας τὸν κυμαίνοντα, καὶ διαστρέφειν τὰς εὐθείας, πειρώμενον ὁδοῦς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐμπνεύσεσιν αἰρέσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν εἰρήνην πάσιν αἰρεσθαι.

Θεοτοκίον

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, ἄλλοθεν ἄλλος παραδόξως, σοὶ τὰς

προσηγορίας ἀρμόζοντες, ζῶν γὰρ τοῖς ἐν Ἅδῃ ἐγέννησας, κράτος θανάτου διαλύσασαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καθ' ἑκάστην, καὶ Ἀπόλυσις.